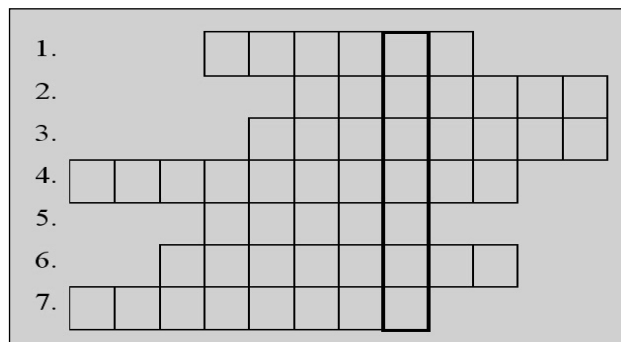

❖ A **Vallástörténeti szöveggyűjtemény az Újszövetséghez** című kötet magyar kiadását **BENYIK GYÖRGY** és **SZÓNYI ETELKA** szerkesztette. A SZEK-JATEPress Kiadó által gondozott kötet bemutatóján szó esik a német változat adatairól is. A szerkesztőkkel **HAMVAS ENDRE** adjunktus, a GFF tanára beszélget a Klebelsberg könyvtár (TIK) Auditorium Minimumban, 2018. június 8-án, pénteken, 17.00 órától. *Emiatt az esti szentmise helyett igeliturgia lesz templomunkban.*

❖ *Június 9-én, szombaton 10 óra*kor a Dómban **GYULAY ENDRE** püspök **úr vasmiséjét tartja**, amelyre minden hívőt szeretettel vár.

1. Szent könyvünk.
2. Minden vasárnap elmegyünk ide.
3. „Az Úr napja.”
4. Jézus életének erre a eseményére emlékezünk vasárnap.
5. A mi Urunk, akinek ezt a napot szenteljük.
6. Imádság, amire Jézus tanított minket.
7. Az „Uram irgalmazz” után következik a misében

MEGOLDÁS: _____

SZŐLŐ-LEVÉL

Lapzárta: aktuális hét csütörtökén 18 órakor.

Design és tördelés: ZÓLYOMI NORBERT

A Szőlő-Levél az Interneten is olvasható!

Honlap: www.szegedtarjanplebania.hu

Facebook: Szent Gellért Plébánia (Szeged-Tarjánváros)

SZŐLŐ-LEVÉL

„Vegyétek, ez az én testem.”

Az Oltáriszentségben Jézus jelenlétét tisztelni, az új szövetség szertartását ünnepelni a legsajátosabb keresztény ünnep lett. Az Eucharisztia vétele tiszta lelki állapotban, gyónás után a katolikus keresztény lelki élet fontos eleme lett. Úgy érezték akkor állnak kapcsolatban az egyházzal és a hívek egymással, ha áldoznak. Az Eucharisztia tisztelete és a katolikus egyház léte elválaszthatatlan egymástól. Ez számunkra azt jelenti, nem tudunk elképzelni olyan egyházat, amelyben a közösséget csupán az ige teremti meg. Sem olyat, amelyben a híveket csak a baráti közösség kapcsolja egybe. Ezek szükséges, de nem elégséges feltételei a katolikus egyház és közösség felfogásnak. A Krisztussal egyesült tagok a hármastétel - Krisztus, Egyház, testvéri együttérzés - alapján tartoznak egybe.

XVI. évfolyam ❖ 22. (676.) szám

DR. BENYIK GYÖRGY

A Szeged-Tarjánvárosi
Szent Gellért Plébánia
liturgikus vasárnapi lapja

2018. június 3.

ÚRNAPJA
Az Oltáriszentség
ünnepé

Miután az Úr közölte a feltételeket, amelyek alapján szövetséget akart kötni népével, Mózes lejött a helyről, s kihirdette a népnek az Úr minden szavát és parancsát. Az egész nép egy szívvel felelte: „Az Úr minden szavát megtartjuk.”

Ezután Mózes leírta az Úr valamennyi törvényét. Másnap reggel a hegy lábánál felállított egy oltárt és tizenkét emlékoszlopot Izrael tizenkét törzsének megfelelően. Azután megbízott néhány fiatal Izrael népéből, hogy égőáldozatot mutassanak be, és bikákat ajánljanak fel az Úrnak békeáldozatul.

Mózes vette a vér felét és áldozati csészékbe öntötte, a vér másik felét pedig az oltárra hintette. Majd fogta a szövetség könyvét, és felolvasta a népnek. Ők kijelentették: „Követjük és megtartjuk, amit az Úr parancsol.”

Erre Mózes vette a vért, meghintette vele a népet, és így szólt: „Ez annak a szövetségnek vére, amelyet az Úr mindezen ígék alapján kötött veletek.”

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Zsolt 115

*Veszem az üdvösség kelyhét,
és az Úr nevét hívom segítségül.*

Testvéreim!

Krisztus a ránk váró javak főpapjaként jelent meg, s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem ebből a világból való. Nem a bakok vagy borjak vérével, hanem saját vérével lépett be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett.

Ha ugyanis a bakok és bikák vére, meg az üsző hamva, a tisztátalanokra hintve külsőleg tisztává teszi őket, mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől Krisztus vére. Ő az örök Lélek által saját magát adta tiszta áldozatul az Istennek, hogy az élő Istennek szolgáljunk.

Ezért ő új szövetség közvetítője. Előbb azonban a régi szövetség idején elkövetett bűnök megváltásáért el kellett szenvednie a halált, hogy a meghívottak elnyerjék az örökké tartó örökséget.

ALLELUJA

Jézus mondja:

„Én vagyok az égből szállott
élő kenyér.

Aki eszik ebből a kenyérből,
örökké élni fog.”

(Jn 6,51)

ALLELUJA

A kovásztalan kenyerek ünnepeének első napján, amikor a húsvéti bárányt feláldozzák, tanítványai megkérdezték (Jézust): „Mit akarsz, hová menjünk, hogy elkészítsük számodra a húsvéti vacsorát?”

Erre elküldte két tanítványát ezekkel a szavakkal: „Menjetek a városba. Találkoztok ott egy emberrel, aki vizeskorsót visz. Kövessétek őt, aztán ahová bemegy, ott mondjátok meg a házigazdának: A Mester kérdezi, hogy hol van az a szállás, ahol a húsvéti vacsorát tanítványaimmal elfogyaszthatom? Ő mutat majd nektek egy étkezésre berendezett, tágas, emeleti termet. Ott készítsétek el nekünk.” A tanítványok elmentek, s a városba érve mindent úgy találtak, ahogy megmondta; és elkészítették a húsvéti vacsorát.

Vacsora közben kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Vegyétek, ez az én testem.” Majd fogta a kelyhet, hálát adott, odanyújtotta nekik, és mindnyájan ittak belőle. Ő pedig így szólt: „Ez az én vérem, a szövetségé, amely sokakért kiontatik. Bizony mondom nektek: nem iszom többé a szőlő terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom az Isten országában.”

Ezután zsoltárt énekelve kimentek az Olajfák hegyére.